

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

79. PLENÁRIS ÜLÉS 2009. ÁPRILIS 21–22.

A Régiók Bizottsága véleménye energia: stratégiai felülvizsgálat – az épületek energiateljesítménye
(2009/C 200/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- sajnálja, hogy egyetlen javaslat sem szorgalmazza kötelező hatályú jogalkotási eszköz bevezetését kifejezetten az energiahatékonyság 20 %-kal történő növelésére irányuló célkitűzés teljesülése érdekében;
- kiemeli az ipari tevékenységeket és az energiatermelést összekötő megoldási lehetőségeket (a fölösleges hő hasznosítása, hűtőrendszerek, energiatermelés, kapcsolt energiatermelési rendszerek és poligeneráció stb.);
- emlékeztet a regionális és helyi energiaügynökségek által Unió-szerte végzett tevékenység fontos szerepére. Ezek az ügynökségek az európai energiapolitika stratégiai partnerei, éppen ezért az Európai Uniónak jobban támogatnia és hasznosítania kellene tevékenységüket;
- hangsúlyozza annak fontosságát, hogy felgyorsítsák a strukturális alapoknak az épületek energiahatékonyságába irányuló beruházásokra való felhasználását;
- támogatja az Európai Bizottság kezdeményezését, amely állandó jelleggel engedélyezni kívánja a csökkentett HÉA-kulcsok alkalmazását a lakhatási szektorban, ideértve a felújítási munkálatokat is;
- támogatja az Európai Bizottság erőfeszítéseit, amelyek célja az energiahatékonyság javítására irányuló pénzügyi eszközök kialakítása az EKB-val és az EBRD-vel partnerségben. Emlékeztet rá, hogy e pénzügyi eszközök kialakításának egyik alapvető tétje az, hogy azok a helyi és regionális közösségek számára is hozzáférhetőek legyenek, támogatva ez utóbbiakat az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv végrehajtásában játszott központi szerepük betöltésében.

Előadó: Jean-Louis JOSEPH (FR/PES) La Bastidonne község polgármestere

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata. Az európai unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén – COM(2008) 781 végleges és

Az épületek energiateljesítményéről szóló 2002. december 16-i 2002/91/EK irányelv átdolgozása

COM(2008) 780 végleges – 2008/0223 (COD)

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A. Az Európai Unió energiapolitikájának második stratégiai felülvizsgálata

1. úgy véli, hogy az Európai Unió energiapolitikájához kapcsolódó kihívások mind az Uniónak és polgárainak jelenét és jövőjét, mind pedig a globális éghajlati kérdéseket tekintve alapvető fontosságúak. Felhívja a figyelmet arra, hogy a helyi és regionális szereplők partnerként kulcsfontosságú funkciót töltenek be az európai energiapolitika meghatározásában, tervezésében és sikeres megvalósításában. Éppen ezért sajnálatosnak tartja, hogy a második stratégiai felülvizsgálat során az Európai Bizottság csak igen kevésbé vette figyelembe a regionális és helyi érdekelt felek szerepét;

2. elismeri, hogy fontos az energiaellátás biztonsága, amely a második stratégiai felülvizsgálatban központi helyen áll, és politikailag rendkívül érzékeny területnek számít. Elismeri továbbá azt a tényt is, hogy a tagállamok az ellátás biztonsága tekintetében eltérő helyzetben vannak. A többek között történelmi okokra visszavezethető különbségek az egyenlőtlenségek csökkentése, az európai partnerek közötti kapcsolatok megerősítése, illetve az Unió egészét fenyegető kockázatok mérséklése érdekében európai szinten koordinált fellépést igényelnek;

3. elismeri, hogy az első stratégiai felülvizsgálatot követően jelentős előrelépések történtek, nevezetesen az úgynevezett „20–20–20”-csomag célkitűzéseinek meghatározásával, illetve az első jogalkotási lépésekkel, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács által az „Éghajlat- és Energiacsomagról” szóló, a közelmúltban aláírt megállapodás teljesített be;

4. úgy gondolja, hogy ezek a – kétségkívül figyelemreméltó – fejlemények csak az első lépéseket jelentik. Rendkívül fontos tehát, hogy a „20–20–20”-célkitűzések a megkezdett munka sikeréhez szükséges koherencia és folyamatosság biztosítása érdekében az európai energiapolitika elsődleges prioritásai maradjanak;

5. hangsúlyozza, hogy mindezek fényében az energiahatékonyságnak az Európai Unió elsődleges energiaügyi törekvései között kell szerepelnie. Egyúttal emlékeztet a „trias energetica”-modellre, amely csökkenő fontosságú sorrendben így rangsorolja az energifogyasztás éghajlati hatásának csökkentését célzó politikákat:

energiahatékonyság, a megújuló energiák támogatása, illetve a fosszilis energiák felhasználásának optimalizálása. Az energiahatékonyság nemcsak a „20–20–20”-csomag sarokköve, de az ellátás biztonsága szempontjából is létfontosságú szerepet tölt be. Az RB ugyanakkor sajnálatos állapotban állítja meg, hogy az energiahatékonyság az egyetlen a három „20–20–20”-célkitűzés közül, amely mindeddig nem öltötte semmilyen kötelező érvényű jogalkotási eszköz formáját;

6. a fentiek fényében örömmel fogadja az Európai Bizottság által a második stratégiai felülvizsgálat (konkrétan az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv felülvizsgálata – ld. lentebb) keretében javasolt energiahatékonysági intézkedéseket, ugyanakkor sajnálja, hogy:

6.1 az energiabiztonságra és az energiaellátási szolidaritásra vonatkozó európai cselekvési tervet alkotó öt prioritás között az energiahatékonyságot általában csak a negyedik helyre szokták sorolni;

6.2 egyetlen javaslat sem szorgalmazza kötelező hatályú jogalkotási eszköz bevezetését kifejezetten az energiahatékonyság 20 %-kal történő növelésére irányuló célkitűzés teljesülése érdekében. Egyértelműbben összefüggésbe kell hozni az energiahatékonyságról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK irányelvben megnevezett célokkal és eszközökkel. Ez olyan konkrét eszköz, amellyel meg lehet tenni az első lépéseket a 20 %-os célkitűzés elérése érdekében;

6.3 az Európai Bizottság a második stratégiai felülvizsgálat mellékletében közölt elképzelések szerint részben egy saját fellépésétől független tényezőre (a kőolaj árának emelkedésére) alapozza a 20 %-os energiahatékonyság-növelési célkitűzés teljesítésének reményét. Ez a kellő politikai akarat hiányára és az energiahatékonysági beruházások elégtelenségére enged következtetni. Az ilyen hozzáállás annál is sajnálatosabb, mivel az energiahatékonyság a befektetésektől várható haszon miatt a gazdasági fellendülés és a munkahelyteremtés hatékony eszköze lehet, ami létfontosságú a jelenlegi válság kontextusában;

6.4 a második stratégiai felülvizsgálatot kísérő energiahatékonysággal kapcsolatos javaslatok között nem szerepelnek az ipari fogyasztókat célzó konkrét intézkedések, pedig az ipar hatalmas energiafogyasztó. Az energiaellátás biztonsága szempontjából is kiemelt fontosságúak az ipari tevékenységeket és az energiatermelést összekötő lehetőségek (a főleg hő hasznosítása, hűtőrendszerek, energiatermelés, kapcsolt energiatermelési rendszerek és poligeneráció stb.);

6.5 üdvözlözi annak felismerését, hogy a közlekedésnek alapvető szerepet kell játszania az energiacélok elérésében. Ugyanakkor – tekintve, hogy az európai közlekedési ágazat erősen kőolajfüggő – sajnálja, hogy a második stratégiai felülvizsgálat nem tartalmaz erre az ágazatra vonatkozó stratégiajavaslatot. Ez az ágazat egymagában a végső energiafogyasztás több mint 30 %-át képviseli az Unión belül. A közlekedést közvetlenül érinti az ellátás biztonságának problematikája, hiszen szinte kizárólag a kőolajtól függ, amelyet az Európai Unió több mint 80 %-ban importból szerez be. A Régiók Bizottsága ezért szorgalmazza, hogy az energiahatékonysági csomag mellett az Európai Bizottság dolgozzon ki javaslatokat a közlekedés hatékonyságával kapcsolatban. E területen az üvegházhatású gázok csökkentésére alkalmas kihasználatlan lehetőségek sorozata rejlik, így például a sínpályás és egyéb tömegközlekedési eszközökbe történő befektetés, a nagy energiahatékonyságú járművek, a közös gépkocsihasználat, a környezettudatos vezetés, a fokozott kerékpárhasználat stb.;

7. hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságok alapvető szerepét az energiahatékonyság megvalósításában. Ennek kapcsán:

- a. ismételten támogatásáról biztosítja a „Polgármesterek Szövetségét”, és emlékeztet az e témában kiadott véleményére, amely egyebek között hangsúlyozta, hogy „a helyi szintű fellépés elengedhetetlen a 20 %-os energiahatékonysági célok eléréséhez. A régiók és városok e téren betöltött központi szerepét már az Európai Bizottság és az Európai Parlament is egyértelműen elismerte”⁽¹⁾;
- b. a helyi szintű területrendezést fontos eszköznek tartja annak érdekében, hogy átfogó megközelítés keretében olyan társadalmi szerkezetet hozzon létre, amely figyelembe veszi az éghajlati tényezőt és energetikai téren hatékonyabb. Ugyanis ezen a szinten alakítják ki az infrastruktúrát, a munkahelyeket, itt határozzák meg az üzleti- és lakónegyedek elhelyezkedését, ami hozzájárulhat a közlekedési szükségletek csökkenéséhez és az energiahatékony közlekedés létrejöttéhez, valamint a távfűtés, szélenergia és a geotermikus energia kiépítéséhez;
- c. jelentős energiamegtakarítást – eddig kihasználatlan lehetőséget – tart általánosságban kivitelezhetőnek az állami szektorban. Méltányos támogatás és megfelelő ösztönzők révén növelhető az energiahatékonyság, az energiaköltségek csökkenthetőek, a foglalkoztatást pedig fel lehet lendíteni;
- d. örömmel nyugtázza „a fenntartható energiaügy finanszírozására” irányuló kezdeményezés bejelentését, és azt kéri, hogy ez a kezdeményezés a cselekvési eszközeinek jelentős részét regionális és helyi szintű projektek finanszírozására fordítsa, és prioritásként kezelje az energiahatékonyság kérdését;
- e. emlékeztet a regionális és helyi energiaügynökségek által Unió-szerte végzett tevékenység fontos szerepére. Ezek az ügynökségek az európai energiapolitika stratégiai partnerei, éppen ezért az Európai Uniónak jobban támogatnia és hasznosítania kellene tevékenységüket;
- f. munkacsoport létrehozását szorgalmazza az Európai Bizottság, valamint a regionális és helyi közösségek és hálózataik képviselőinek részvételével egy új, alulról felfelé építkező megközelítésen alapuló energiahatékonysági jövőkép kialakítása céljából;

8. az Európai Unió szempontjából létfontosságúnak tartott 6 kiemelt intézkedéssel kapcsolatban – anélkül, hogy a javasolt projektek lényegi részére kiterne – megjegyzi, hogy

- a. helyénvaló volna a „kiemelt intézkedésként” előterjesztett projektek formális jóváhagyását megelőzően költségbecsléseket végezni a projektekkel kapcsolatban, lehetővé téve az egyéb kezdeményezésekkel való ésszerű összehasonlítást. A szóban forgó intézkedések ugyanis a rendelkezésre álló költségvetés számottevő részének mozgósítását igényelhetik;
- b. a hat javasolt intézkedés közül, úgy tűnik, egyesek magasabb szintű prioritást élveznek, mint a többi, mivel a javaslat meglehetősen pontos rendelkezéseket tartalmaz a végrehajtásukra vonatkozóan (közlemények kidolgozása, illetve a finanszírozási módokat is magába foglaló cselekvési terv), míg a többi projekt végrehajtásának menetrendje jóval bizonytalanabb;
- c. elengedhetetlen az összekapcsolás ahhoz, hogy a kockázatok arányosan megosszák a tagállamok között, erősítve közöttük a szolidaritást. Egyetért azzal is, hogy komolyabb változtatásokra van szükség az EU belső energetikai infrastruktúrájában annak érdekében, hogy minden uniós polgár számára biztosítva legyen a gáz- és áramellátás. Hangsúlyozza, hogy az európai energetikai infrastruktúra módosításaira a decentralizált energiatermelés és a megújuló energiák európai fejlesztése keretében is alapvető szükség lesz. Az európai energetikai infrastruktúrába való beruházásokkal kapcsolatos döntéshozatal során mindenképpen figyelembe kell venni az e területre vonatkozó uniós célkitűzéseket. Anélkül, hogy mélységében fűznie észrevételeket a javasolt hat energetikai infrastruktúracsomaghoz, előrebocsátja, hogy nagyok lesznek a 2009–2010-ben meghatározandó részletes finanszírozási igények, és sürgeti, hogy a jövőbeli uniós költségvetésekben foglalkozzanak valamelyest kiemelten az energiahatékonysági projektekkel és a nemzetközi közlekedés hatásainak csökkentésével;

9. továbbra is a beruházásoknál maradván hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az európai energiarendszert decentralizáltabb rendszerré lehessen alakítani, jelentős beruházásokra, a helyi és regionális szereplőkkel való egyeztetésre, valamint az ő szerepüknek az energiapolitikában való nagyobb elismerésére van szükség;

10. a belső energiaforrásoknak szentelt fejezettel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy

- a. elsődleges helyet kell biztosítani a megújuló energiáknak a „20–20–20”-célkitűzésekkel összhangban, valamint figyelembe véve az ezekhez kapcsolódó gazdasági, társadalmi és környezeti előnyöket. Együttal emlékeztet A megújuló energiaforrások használatának ösztönzése című véleményére⁽²⁾. Mindemellett:
 - örömmel fogadja az Unióban a megújuló energiaforrások útjában álló akadályok felszámolásáról szóló közlemény kidolgozására irányuló javaslatot. Kéri, hogy e közlemény megjelenésére a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2010-ben kerüljön sor, biztosítsák a rendszeres felülvizsgálatát, valamint társuljanak hozzá az azonosított akadályok felszámolásához szükséges intézkedések,

⁽¹⁾ CdR 241/2008 fin.

⁽²⁾ CdR 160/2008 fin.

- emlékeztet rá, hogy a közlekedési és elosztási hálózatok fejlesztése a megújuló energiák fejlesztésének központi kérdése. Kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki közleményt a második stratégiai felülvizsgálatban említett „európai szuperhálózat” kialakításáról. Ennek a közleménynek elsődlegesen az infrastruktúrához kapcsolódó kérdésekre és az „intelligens hálózatok” („*smart grids*”) technológiája által kínált lehetőségekre kell összpontosítania az Európai Unió „20–20–20”-célkitűzéseinek teljesítését, illetve a megújuló energiaforrásokból való energiatermelés nagyobb fokú decentralizációjának megvalósítását tartva szem előtt. Ugyanakkor a fent javasolt közleményben újra kellene gondolni a második stratégiai felülvizsgálat közlekedési, illetve energiaelosztási hálózatokra vonatkozó javaslatait, hogy a szóban forgó kérdésekről valóban átfogó koncepció születhessen;
- b. a nukleáris energia egy túlnyomórészt importált fűtőanyagtól függ, következésképpen nem tekinthető „belső” energiaforrásnak. Ezzel szemben a nukleáris energia kiaknázása annál komolyabb „belső”, a helyi közösségek életére kiható következményekkel jár, különös tekintettel az ehhez az energiatípushoz kapcsolódó kockázatokra és a nukleáris hulladékok kezelésére. Ezzel kapcsolatban örömmel veszi „a nukleáris biztonságra vonatkozó közösségi keret létrehozásáról szóló irányelvre vonatkozó felülvizsgálat javaslat” bejelentését, és javasolja, hogy a szóban forgó dokumentum foglalkozzon a nukleáris hulladékok fenntartható kezelésének kérdésével, illetve annak költségeivel is;
- c. a szén ugyancsak egyre nagyobb mértékben importból származó energiaforrás, melynek nemcsak a szállítása, hanem az égése és égésterméke is jelentős problémákat vet fel a kibocsátások tekintetében. Használata – amennyiben szükségesnek mutatkozik – csakis magas hatásfokú és alacsony kibocsátású erőművekre támaszkodva folytatódhat;
- d. kéri az Európai Bizottságot, hogy a „hagyományostól eltérő” saját fosszilis energiaforrásokhoz kapcsolódó lehetőségek felmérése során (melyekre a második stratégiai felülvizsgálat a 2.5. pont hetedik és nyolcadik bekezdésében tér ki) tartsa szem előtt a legmagasabb szintű környezetvédelmi normákat, és a gazdaságosság kiértékelésekor vegyen számításba minden, a szóban forgó tartalékok kiaknázásához kapcsolódó külső költséget;
- e. úgy véli, prioritásként kell kezelni a támogatásokat, hogy így ösztönözzék a szél, a hullámok, az árapály és a tengeráramlatok nyújtotta tiszta, megújuló tengeri erőforrások kiaknázására irányuló kutatást és fejlesztést, mivel a tengeri erőforrásokat még nem alkalmazzák kereskedelmi célra, az EU-nak azonban lehetősége van arra, hogy ezen a területen versenylőnyt, egyben környezetvédelmi szempontból vezető szerepet szerezzen;

11. örömmel fogadja „a kis szén-dioxid-kibocsátású technológiák támogatásáról” szóló közleményre vonatkozó bejelentést. Tekintettel arra, hogy e közlemény a kibocsátási kvóták kereskedelméről szóló irányelv felülvizsgálata keretében ki fog térni a bevételek kérdésére is, emlékeztet a kérdésben kiadott véleményére, amely „*azt javasolja, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek legalább 30 %-át a*

tagállamok a következő célokból biztosítsák a helyi és regionális önkormányzatoknak: a megújuló energiaforrások használatának, valamint az energiahatékonyságnak az ösztönzése [...]”⁽¹⁾).

Ezen túlmenően hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló költségvetési források lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében a szén-dioxid-megkötési és -tárolási technológiáknak, amelyek még csak a fejlesztés kezdeti stádiumában vannak, és jellegetől adódóan nem alkalmasak sem az energiatermelés, sem az energiaellátás-biztonság problémájának megoldására, nem szabad aránytalanul magas finanszírozást biztosítani az energiahatékonyság, illetve a megújuló energiák területéhez kapcsolódó technológiákhoz képest;

12. örömmel fogadja a 2030-ig szóló politikai menetrend és a 2050-re vonatkozó jövőkép meghatározására vonatkozó javaslatot. Valódi stratégiai iránymutatások, beruházási döntések és infrastruktúra-fejlesztési projektek hitelesen csak hosszú távlatokban képzelhetők el. Meglepetten tapasztalja, hogy a 2050-re vonatkozó elképzelés témáinak – nem kimerítő – jegyzékén a jelek szerint prioritásként szerepel *Az EU villamosenergia-ellátásának szén-dioxid-mentessé tétele 2050-ig*, minthogy a javaslat szerint a kérdést már a következő stratégiai energiatechnológiai tervben napirendre kell tűzni. Jóllehet a téma kétségtelenül fontos és ígéretes, más témák legalább hasonló, sőt, olykor ennél nagyobb sürgősséggel bírnak. A 2050-re vonatkozó jövőkép meghatározása során átfogó stratégiát kell meghatározni, és nem szabad kizárólag néhány korlátozott számú tematikus prioritásra összpontosítani;

B. Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozása

I. Politikai ajánlások

13. kedvezően fogadja az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozásának elképzelését;

14. hangsúlyozza, hogy minél előbb nagy horderejű fellépésre van szükség az épületek energiateljesítményének ágazatában, tekintettel a jobb teljesítményből eredő előnyökre:

- az energia- és éghajlat-politikai uniós célkitűzések érdekében,
- szociális szempontból (a lakásfűtés költségei egyre nagyobb nehézséget jelentenek a polgároknak). Emellett kiemeli, hogy a jelenlegi válsághelyzet jellegénél fogva erősíti a meglévő társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségeket azok között a polgárok között, akik képesek lennének finanszírozni az energiahatékonysági felújítást és élvezni a csökkent energiaszámlák hasznát, valamint azon egyre nagyobb számú polgár között, akiknek, mivel nem tudják vállalni a renovációs költségeket, egyre nagyobb terheket kell viselniük.
- helyi szinten gazdasági, jólét- és munkahely-teremtési szempontból;

15. hangsúlyozza e kérdések sürgős mivoltát, és emiatt felszólítja a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy gondoskodjanak a gyors és ambiciózus döntések meghozataláról ebben a kérdésben; továbbá arra kéri a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy ne ismétlődhessen meg a jogszabályok késedelmes átültetésének és végrehajtásának esete, amely az irányelv első változatával kapcsolatban tapasztalható volt;

⁽¹⁾ CdR 161/2008 fin.

16. kéri az Európai Bizottságot, hogy könnyítse meg az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítás bevezetését azáltal, hogy a nagyobb energiahatékonyság érdekében a tagállamok, valamint az uniós helyi és regionális önkormányzatok részére programot indít, amelynek témája a bevált gyakorlatok cseréje, műszaki megoldások alkalmazása, valamint a közbeszerzési eljárás alkalmazása;

17. felhívja a figyelmet a helyi és regionális önkormányzatoknak az irányelv végrehajtásában betöltött alapvető szerepére, amelyet a következőképpen gyakorolhatnak:

- saját épületeik kezelése révén,
- területrendezési, valamint építési engedélyek kiadására, hőszigetelő építőanyagok használatára és az építési és helyreállítási munkálatok kivitelezésének minőségére vonatkozó hatásköreik révén,
- másodlagos nyersanyagok gyűjtése és hasznosítása során az (áram- és hőtermeléshez fontos) energiaforrások mennyiségének növelése érdekében,
- a polgárokhoz való közelségük révén.

Az épületek energiateljesítményével kapcsolatban számos kezdeményezés született önkéntes alapon az európai regionális és helyi önkormányzatok részéről, például a középületek és önkormányzati lakások energiafogyasztásának racionalizálására irányuló, vagy a városi területek felélénkítése keretében végrehajtott intézkedések formájában. A tagállamoknak stratégiai partnerként teljes mértékben be kell vonniuk a regionális és helyi hatóságokat az irányelv végrehajtásába, törekedniük kell az általuk szerzett tapasztalatok hasznosítására, és gondoskodniuk kell a legsikeresebb tapasztalatok népszerűsítéséről és terjesztéséről, ezért arra szólít fel, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat vonják be a nemzeti cselekvési tervek kidolgozásába;

18. úgy véli, hogy a javasolt átdolgozás több szempontból is megerősíti az irányelvet. Különösen üdvözli:

- az 1 000 m²-es küszöbök fokozatos leszállítására, illetve eltörlésére vonatkozó javaslatokat, és üdvözli a 250 m²-es küszöb fenntartását a 12. cikk (1) (átdolgozott) bekezdésében;
- az energiahatékonysági tanúsítási rendszerre vonatkozó módosításokat (különös tekintettel arra a kötelezettségre, hogy a bérbeadásukra vagy értékesítésükre vonatkozó hirdetésekben kötelező legyen közzétenni az energiateljesítmény-mutatókat);

19. hangsúlyozni szeretné annak fontosságát, hogy az irányelvet az alkalmazása során gyűjtött, megfelelően elemzett és értékelt tényleges tapasztalatok alapján fejlesszék tovább. Értékelné kellene többek között az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok és felépítésük módjának jelentőségét. Rugalmas megközelítéssel orvosolhatók volnának az esetenként jelentkező kompetenciahiányból eredő problémák;

20. úgy véli, hogy „az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítására szolgáló összehasonlító módszertan” hatékony teljesítményértékelési eszköznek bizonyulhat európai szinten. Ugyanakkor arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a módszertan kidolgozása során vegyen figyelembe minden külső költséget, ideértve a cselekvés hiányának költségeit is (a környezetminőség, az egészség, a versenyképesség stb. romlása elégtelen energiahatékonysági beruházások esetén), valamint az energiahatékonyságba való beruházások pozitív hatását is (munkahely- és jólétermelés, kutatástámogatás, energiaügyi autonómia, az épített épületek minősége és fenntarthatósága szempontjából stb.);

21. fontos továbbá, hogy az energiahatékonyság ilyen irányú növelését olyan épületekben valósítsuk meg, ahol erre befektetések nélkül van lehetőség, például az épület jobb kezelése, vagy az épületet igénybe vevők közreműködése révén. Számos helyi és regionális önkormányzat létezik, amely sikeresen végez hasonló munkát;

22. hangsúlyozza, hogy kimerítő tájékoztatást kell nyújtani a lakosságnak az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványokon szereplő ajánlások gazdaságossági számításai során alkalmazott paraméterekről a számítások világos megértése érdekében, és meg kell adni a lehetőséget a polgárok számára, hogy a felmerülő új elemek fényében (az energiaárak alakulása, a közhatóságok által nyújtott támogatások, a berendezések élettartama stb.) újraértékelhessék az energiahatékonysági intézkedések gazdaságosságát;

23. a javasolt új intézkedések közül külön kiemeli a tagállamoktól kért jelentések hasznosságát (többek között az 5. cikk (2) bekezdését és a 9. cikk (3) bekezdését). Ahhoz, hogy ezek a jelentések kellően áthatóak legyenek, az irányelvnek elő kellene írnia, hogy elkészítésükbe be kell vonni a helyi és regionális önkormányzatokat;

24. A megújuló energiaforrások használatának ösztönzéséről szóló jelentésére ⁽¹⁾ utalva üdvözli az irányelv és az érintett területre vonatkozó egyéb jelentős európai jogszabályok – nevezetesen az energetikai szolgáltatásokról szóló (2006/32/EK) irányelv –, valamint a jelenlegi és jövőbeli uniós környezetbarát közbeszerzésre tett javaslatok közötti összhangra utaló elemeket. Ezek a koordinációs elemek megerősítik a szabályozás egészének koherenciáját, és a tőlük megkövetelt különböző jelentések összevonásának köszönhetően csökkentik a tagállamokra nehezedő terheket;

25. Üdvözli „az alacsony vagy nullára redukált szén-dioxid-kibocsátással és primerenergia-fogyasztással rendelkező épületek” számának növelésére irányuló célkitűzést, illetve az állami szektor e téren játszott példamutató szerepét;

26. felhívja rá a figyelmet, hogy az irányelv az energiamegtakarítás szellemében íródott, a környezetet erő hatások minimálisra csökkentése érdekében. Az „alacsony vagy nullára redukált szén-dioxid-kibocsátással és primerenergia-fogyasztással rendelkező épületek” meghatározás megfogalmazása ezért nem vezethet ahhoz, hogy az alacsony CO₂-kibocsátású épületek előnyben részesülnek az alacsony energiafogyasztásúakkal szemben. Másfelől pedig a globális környezeti hatás figyelembevételének mindig előbbre valónak kell lennie, mint a CO₂-kibocsátás egyedüli kritériumának;

⁽¹⁾ CdR 160/2008 fin.

27. szintúgy hangsúlyozza az energiahatékonysági bizonyítványok minőségellenőrzésére és a felülvizsgálati jelentésre vonatkozó kötelezettségben rejlő érdeket és az általa jelentett kihívást. Ez az intézkedés létfontosságú lesz az európai épületek minőségének jelentős mértékű javítása szempontjából;

28. hangsúlyozza, hogy az, hogy mikor készülnek el a munkák, nem elhanyagolható befolyással jár majd az irányelv várható globális hatására. Ezzel kapcsolatban:

- örömmel fogadja az irányelvnek azt a javaslatát, amely minden építésre vagy felújításra kapott segély felhasználását az energiateljesítményre vonatkozó normák tiszteletben tartásához kívánja kötni. Ezt a kapcsolatot a lehető leggyorsabban ki kell alakítani, de jobb lenne, ha a kapcsolat létrehozása a speciális nemzeti és helyi programokra maradna;
- azt javasolja, hogy gondolkodjanak el egy olyan mechanizmuson, amely az épületek életciklusa során meghatározza azt az időpontot, amikor az adott épületet kötelezően az előírt energiahatékonysági szintre kell hozni. Egy ilyen eszköznek az lenne a célja, hogy az energiahatékonysági felújításra kijelölt időpont bevezetése révén elősegítse a meglévő épületállomány gyors minőségjavulását;

29. hangsúlyozza, hogy az irányelv végrehajtásához jelentős erőfeszítésre van szükség a képzés terén. E tekintetben egy olyan rendelkezést beillesztését javasolja, amely

- a tagállamok számára kötelező jelleggel előírja, hogy meg kell tenniük minden szükséges intézkedést az e téren felmerülő igények felmérése és kielégítése érdekében, elsősorban megfelelő finanszírozást kell rendelkezésre bocsátaniuk a képzett személyzet biztosítása érdekében;
- kötelezővé teszi, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek is térjenek ki erre a kérdésre;

30. a szakmai szereplők továbbképzésével kapcsolatban hangsúlyozza, milyen sikeresnek bizonyultak az építőipari lánc számára kialakított regionális és helyi szintű kezdeményezések, amelyek a különböző szakmai testületek (vízvezeték-szerelők, kőművesek, villanyszerelők stb.) részvételével munkacsoportokat alakítottak ki, hogy eszmecsere folytassanak az építkezés folyamatában betöltött szerepeik közötti kölcsönhatásról. Ezek a tapasztalatok hasznosnak bizonyultak általában véve az építkezési folyamat, és következésképpen maguk az épületek minősége szempontjából. Azokban a csoportokban, ahol az energiahatékonyságot határozták meg célkitűzésként, hatékony és innovatív megoldásokkal lehetett találkozni a különböző szakmai csoportok közötti együttműködésnek köszönhetően;

31. hangsúlyozza, hogy megfelelően fel kell mérni az irányelv végrehajtásához ténylegesen szükséges kezdő költségeket a megfelelő pénzügyi ösztönző eszközök rendelkezésre bocsátásához az irányelv végrehajtásának támogatása és felgyorsítása érdekében. Ennek kapcsán:

- a. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság által 2008 decemberében előterjesztett gazdaságélénkítő terv elismerte, hogy az energiahatékonyságba történő beruházások fontos lehetőséget jelentenek az európai gazdaság számára;

- b. azonban mély sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Európai Tanács által 2009 márciusában jóváhagyott, „az Európai Bizottság által a gazdaság fellendítésére szolgáló európai terv keretében benyújtott infrastruktúra-projektek finanszírozásáról” szóló kompromisszumos javaslat egyáltalán nem tér ki az energiahatékonyság javítását célzó projektekre irányuló befektetésekre.

Pedig az olyan projektek, mint például az Európai Megújuló Energia Tanács (EREC) által a megújuló energiák ágazatában gyűjtött konkrét tapasztalatok alapján kidolgozott „Kampány az energetikailag intelligens épületekért” („Energy Smart Buildings Campaign”), a fellendítési terv szintjén csak korlátozott befektetést (300 millió eurót) igényelnek, jelentős a hatásuk energetikai, környezetvédelmi, valamint munkahely-teremtési szempontból (a becslések szerint 150 000 új munkahelyre lehet számítani), gyorsan teremtenek gazdasági aktivitást (eredmény 2010-re várható), és nagymértékű sokszorozó hatást ígérnek (a kampányba befektetett minden euró akár 33 euró befektetést is eredményezhet az energetikailag hatékonyabb épületekbe).

A „Kampány az energetikailag intelligens épületekért” három olyan, az energetikailag intelligens épületeket népszerűsítő kampány összekapcsolására épül, amelyek célközönsége: 1) a tulajdonosok; 2) a multiplikátorhatású struktúrák; illetve 3) a szakmai körök (ideértve a képzési tevékenységeket is).

- c. Hangsúlyozza annak fontosságát, hogy felgyorsítsák a strukturális alapoknak az épületek energiahatékonyságába irányuló beruházásokra való felhasználását. Ennek kapcsán:
 - örömmel fogadja az Európai Bizottságnak azt a kezdeményezését, hogy az energiahatékonyságra irányuló beruházások támogatása érdekében módosítani kívánja az ERFA-ra vonatkozó rendeleteket ⁽¹⁾,
 - arra kéri a tagállamokat, hogy alaposan fontolják meg operatív programjaik bizonyos részeinek felülvizsgálatát abból a célból, hogy azok jelentősebb teret szenteljenek az épületek energiahatékonyságának, különös tekintettel a szociális bérlakásokra;
- d. támogatja az Európai Bizottság kezdeményezését, amely állandó jelleggel engedélyezni kívánja a csökkentett HÉA-kulcsok alkalmazását a lakhatási szektorban, ideértve a felújítási munkálatokat is,
- e. támogatja az Európai Bizottság erőfeszítéseit, amelyek célja az energiahatékonyság javítására irányuló pénzügyi eszközök kialakítása az EKB-val és az EBRD-vel partnerségben. Emlékeztet rá, hogy e pénzügyi eszközök kialakításának egyik alapvető tétje az, hogy azok a helyi és regionális közösségek számára is hozzáférhetőek legyenek, támogatva ez utóbbiakat az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv végrehajtásában játszott központi szerepük betöltésében,
- f. hangsúlyozza, hogy koordinációra van szükség az egyedi közösségi alapok és a nemzeti alapok között.

⁽¹⁾ COM(2008) 838/3 végleges.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

5. cikk (1) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>1. A Bizottság 2010. december 31-ig az épületekre és épületrészekre tekintettel összehasonlító módszertant határoz meg az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához. Az összehasonlító módszertan különbséget tesz új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző kategóriái között.</p> <p>Az ezen irányelv kiegészítéssel történő, nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.</p>	<p>1. A Bizottság 2010. december 31-ig az épületekre és épületrészekre tekintettel összehasonlító módszertant határoz meg az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához. Az összehasonlító módszertan különbséget tesz új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző kategóriái között.</p> <p>Az ezen irányelv kiegészítéssel történő, nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.</p>

Indokolás

Technikai módosítás a dokumentum belső hivatkozását érintő nyilvánvaló hiba korrekciója érdekében.

2. módosítás

5. cikk (2) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>2. A tagállamok az (1) bekezdés értelmében és a vonatkozó paraméterek (például éghajlati adottságok) szerint meghatározott összehasonlító módszertan alapján kiszámítják az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeit, és a számítás eredményeit összevetik a nemzeti szinten elfogadott, energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelményekkel.</p> <p>A Bizottságot jelentésben tájékoztatják a számítás alapjául vett összes adatértékről és alapfeltevéseiről, valamint az összes számítás eredményéről. A jelentést a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervek részeként is benyújthatják. A tagállamok háromévente kötelesek eljuttatni ezeket a jelentéseket a Bizottsághoz. Az első jelentést legkésőbb 2011. június 30-ig kell benyújtani.</p>	<p>2. A tagállamok az (1) bekezdés értelmében és a vonatkozó paraméterek (például éghajlati adottságok) szerint meghatározott összehasonlító módszertan alapján kiszámítják az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeit, és a számítás eredményeit összevetik a nemzeti szinten elfogadott, energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelményekkel.</p> <p>A Bizottságot jelentésben tájékoztatják a számítás alapjául vett összes adatértékről és alapfeltevéseiről, valamint az összes számítás eredményéről. A jelentést a <u>regionális és helyi önkormányzatokkal és szereplőkkel szoros együttműködésben kell kidolgozniuk</u>, és a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervek részeként is benyújthatják. A tagállamok háromévente kötelesek eljuttatni ezeket a jelentéseket a Bizottsághoz. Az első jelentést legkésőbb 2011. június 30-ig kell benyújtani.</p>

Indokolás

A tagállamoktól az irányelv keretében megkövetelt jelentések pontossága érdekében fontos, hogy a regionális és helyi hatóságokat és szereplőket is bevonják ezeknek a jelentéseknek a kidolgozásába.

3. módosítás

9. cikk (3) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>3. A tagállamok az (1) bekezdésben említett nemzeti terveikről legkésőbb 2011. június 30-ig tájékoztatják a Bizottságot, ezt követően pedig háromévente jelentést tesznek a nemzeti terv végrehajtásában elért eredményeikről. A tagállamok a nemzeti tervet és az elért eredményeket ismertető jelentést a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervek részeként is benyújthatják.</p>	<p>3. A tagállamok az (1) bekezdésben említett nemzeti <u>terveikről terveiket a regionális és helyi önkormányzatokkal és szereplőkkel szoros együttműködésben dolgozzák ki, és azokról legkésőbb 2011. június 30-ig tájékoztatják a Bizottságot</u>, ezt követően pedig háromévente jelentést tesznek a nemzeti terv végrehajtásában elért eredményeikről. A tagállamok a nemzeti tervet és az elért eredményeket ismertető jelentést a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervek részeként is benyújthatják.</p>

Indokolás

A tagállamoktól az irányelv keretében megkövetelt jelentések pontossága érdekében fontos, hogy a regionális és helyi hatóságokat és szereplőket is bevonják ezeknek a jelentéseknek a kidolgozásába.

4. módosítás

10. cikk (3) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
3. Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványban foglalt ajánlásoknak az adott épület szempontjából műszakilag megvalósíthatóknak kell lenniük, és világosan átlátható adatokat kell tartalmazniuk a költséghatékonyságot érintően. A költséghatékonyság értékelésének egységes feltételrendszeren kell alapulnia, amely többek között számol a megtakarított energiamennyiséggel, az érvényes energiaárakkal, valamint az ajánlásokban foglaltak megvalósításához szükséges beruházások kamatlábaival.	3. Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványban foglalt ajánlásoknak az adott épület szempontjából műszakilag megvalósíthatóknak kell lenniük, és világosan átlátható adatokat kell tartalmazniuk a költséghatékonyságot és a becsült megtérülési időszakot érintően (nem számítva a pénzügyi ösztönzőket és támogatási rendszereket). A költséghatékonyság értékelésének egységes feltételrendszeren kell alapulnia, amely többek között számol a megtakarított energiamennyiséggel, az érvényes energiaárakkal, valamint az ajánlásokban foglaltak megvalósításához szükséges beruházások kamatlábaival. <u>A költséghatékonyság kiértékeléséhez felhasznált adatokat, értékeket és számítási módszereket világosan fel kell tüntetni az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványban.</u>

Indokolás

Az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványnak világos és könnyen érthető ajánlásokat kell tartalmaznia a nagyközönség számára, és lehetővé kell tennie, hogy az érintettek bármikor összehasonlíthassák az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítvány kiállításakor végzett elméleti gazdaságossági számításokat a valóságban tapasztalt körülményekkel, figyelembe véve a kontextus változásait (energiaárak, kamatlábak, berendezések költségeinek alakulása stb.) és/vagy az új tényezőket (a közhatóságok által kínált támogatások, használat várható időtartama stb.).

5. módosítás

12. cikk (2) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
2. A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy jól látható helyen ki legyen függesztve azon gyakran látogatott, 250 m ² -nél nagyobb hasznos alapterületű épületek energiateljesítményt igazoló tanúsítványa, amelyek a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően rendelkeznek ilyen igazolással.	2. A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy jól látható helyen ki legyen függesztve azon gyakran látogatott, 250 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű épületek energiateljesítményt igazoló tanúsítványa, amelyeknek 250 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű részét gyakran látogatják a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően rendelkeznek ilyen igazolással.

Indokolás

A nagyközönség által gyakran látogatott épületekben az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok kifüggesztése létfontosságú szerepet tölthet be abban, hogy sikerüljön felhívni a polgárok figyelmét az épületek energiateljesítményéhez kapcsolódó kérdések fontosságára.

6. módosítás

15. cikk (2) bekezdés b) pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
2. b) ajánlások az épületben vagy az épületrészben található rendszer energiateljesítményének költséghatékony javítására;	2. b) ajánlások az épületben vagy az épületrészben található rendszer energiateljesítményének költséghatékony javítására;
A b) pontban említett ajánlásoknak külön az adott rendszerre kell vonatkozniuk és világosan átlátható adatokat kell tartalmazniuk a költséghatékonyságot érintően. A költséghatékonyság értékelése egységes feltételrendszerre épül, amely többek között számol a megtakarított energiamennyiséggel, az érvényes energiaárakkal, valamint a beruházások kamatlábaival.	A b) pontban említett ajánlásoknak külön az adott rendszerre kell vonatkozniuk és világosan átlátható adatokat kell tartalmazniuk a költséghatékonyságot és a becsült megtérülési időszakot érintően (nem számítva a pénzügyi ösztönzőket és támogatási rendszereket). A költséghatékonyság értékelése egységes feltételrendszerre épül, amely többek között számol a megtakarított energiamennyiséggel, az érvényes energiaárakkal, valamint a beruházások kamatlábaival. <u>A költséghatékonyság kiértékeléséhez felhasznált adatokat, értékeket és számítási módszereket világosan fel kell tüntetni a felülvizsgálati jelentésben.</u>

Indokolás

A felülvizsgálati jelentéseknek világos és könnyen érthető ajánlásokat kell tartalmazniuk a nagyközönség számára, és lehetővé kell tenniük, hogy az érintettek bármikor összehasonlíthassák az felülvizsgálati jelentések összeállításakor végzett elméleti gazdaságossági számításokat a valóságban tapasztalt körülményekkel, figyelembe véve a kontextus változásait (energiaárak, kamatlábak, berendezések költségének alakulása stb.) és/vagy az új tényezőket (a közhatóságok által kínált támogatások, használat várható időtartama stb.).

7. módosítás

Új 17a. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p>17a. Képzés</p> <p>1. <u>A tagállamok a regionális és helyi szereplőkkel együttműködésben megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák az építőipari ágazat szakmai szereplői számára az új és meglévő épületek energiateljesítményének javítására alkalmas új technológiák, módszerek és anyagok használatára való továbbképzést. Ezen intézkedések keretében a tagállamok megfelelő, az aktív szakemberek számára hozzáférhető továbbképzési kínálatot biztosítanak. Biztosítják továbbá a leendő szakemberek számára biztosított képzési kurzusok rendszeres felülvizsgálatát és kiigazítását. A tagállamok a regionális és helyi hatóságokkal és szereplőkkel együttműködésben biztosítják továbbá, hogy mindenki számára hozzáférhető és megfelelő kapacitású képzési kínálat álljon rendelkezésre a megfelelő számú akkreditált szakértő képzése céljából, akik az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványok kiállítására és a jelen irányelv 13. és 14. cikkében meghatározott műszaki rendszerek felülvizsgálatának elvégzésére jogosultak.</u></p> <p>2. <u>A tagállamok jelentéseket készítenek a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott képzési intézkedések terén indított kezdeményezéseikről és az elért eredményekről, valamint a szükség esetén meghozni kívánt új intézkedésekről. A jelentés összeállítása céljából a tagállamok a regionális és helyi hatóságokkal és szereplőkkel együttműködésben tanulmányt készítenek a képzési szükségletekről a jelen irányelv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében. A tagállamok összehasonlítják saját már folyamatban levő, illetve tervezett kezdeményezéseiket és azok eredményeit a tanulmány következtetéseivel.</u></p> <p>3. <u>A tagállamok a jelen cikk (2) bekezdésében említett jelentéseket a regionális és helyi hatóságokkal szoros együttműködésben dolgozzák ki, és legkésőbb 2011. június 30-áig benyújtják, ezt követően pedig 3 évente új jelentést nyújtanak be. Ez a jelentés részét képezheti a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveknek. Az Európai Bizottság jelentést tesz közzé a tagállamok szakképzés terén megvalósított előrelépéseiről. A jelentés a képzési szükségletekre vonatkozó nemzeti tanulmányokról tartalmaz összehasonlítást. Adott esetben ajánlásokat és iránymutatásokat is megfogalmaz a jelen irányelv értelmében vett szakképzésre vonatkozóan.</u></p>

Indokolás

A szóban forgó irányelv végrehajtásának sikere jelentős erőfeszítéseket követel meg a képzés terén, amelyeket az irányelvnek meg kell határoznia és kötelezően elő kell írnia, ideértve a célkitűzések és a jelentési kötelezettségek meghatározását is.

8. módosítás

19. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy tájékoztassák az épületek vagy épületrészek tulajdonosait, illetve bérlőit azokról a különböző módszerekről és gyakorlati megoldásokról, amelyek az energiateljesítmény javítását szolgálják.</p> <p>A tagállamok különösen az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványról és a felülvizsgálati jelentésről, ezek rendelkezéséről és céljáról, az energiateljesítmény javításának költség-hatékony módozatairól, valamint az épület változatlan energiateljesítménnyel való üzemelésének közép- és hosszú távú pénzügyi következményeiről tájékoztatják az épületek tulajdonosait vagy bérlőit.</p>	<p>A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy tájékoztassák az épületek vagy épületrészek tulajdonosait, illetve bérlőit azokról a különböző módszerekről és gyakorlati megoldásokról, amelyek az energiateljesítmény javítását szolgálják.</p> <p>A tagállamok különösen az energiateljesítményre vonatkozó tanúsítványról és a felülvizsgálati jelentésről, ezek rendelkezéséről és céljáról, az energiateljesítmény javításának költség-hatékony módozatairól, valamint az épület változatlan energiateljesítménnyel való üzemelésének közép- és hosszú távú pénzügyi következményeiről tájékoztatják az épületek tulajdonosait vagy bérlőit.</p> <p><u>A tagállamoknak egy korai szakaszban be kell vonniuk a helyi önkormányzatokat és ki kell kérniük véleményüket a tájékoztatási és tudatosítási programok kidolgozása érdekében.</u></p>

Indokolás

Az átdolgozott irányelv rendelkezései számos hatással járnak a helyi önkormányzatokra, mivel azok illetékesek a területrendezésben, valamint számos különböző épület – ideértve a szociális lakások épületállományát – tulajdonosai és kezelői. A polgárokhoz való közelségük révén a helyi önkormányzatok kulcsszerepet játszanak abban, hogy a bérlőket és tulajdonosokat tájékoztatják és épületeik energiateljesítményének javítására, valamint energiafogyasztási szokásaik megváltoztatására ösztönzik őket. A helyi önkormányzatok rengeteg tapasztalattal és szaktudással is rendelkeznek.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 21-én.

a Régiók Bizottsága elnöke
Luc VAN DEN BRANDE